21/09/2026

Η εορτή του Γενεθλίου της Θεοτόκου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εορτάσθηκε με το παλαιό εορτολόγιο το Γενέθλιο της Θεοτόκου, εχθές, Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου, στον ομώνυμο Ιερό Ναό της Μπετζάλλας.

Στη δεξίωση που ακολούθησε παρέστησαν ενορίτες της κωμοπόλεως καθώς και ο Δήμαρχος Βλαδίμηρος Χαρούφε.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Αρχιγραμματείας:

Ἡ μνήμη τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, ἑορταζομένη συμφώνως πρός τό Τυπικόν τῆς Ἐκκλησίας τήν 8ην Σεπτεμβρίου, ἐωρτάσθη μέ μετάθεσιν τήν Κυριακήν, 7ην/20ήν Σεπτεμβρίου 2026 εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου τῆς κωμοπόλεως Μπετζάλλας, πλησιοχώρου τῆς Βηθλεέμ.

Κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ἀναμιμνῄσκεται ὅτι ἡ Θεοτόκος εἶναι καρπός τῶν γεγηρακότων καί στειρευόντων γονέων αὐτῆς, Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης.

Ἡ γέννησις αὕτη, καθώς ψάλλει ἡ Ἐκκλησία: «χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ», διότι «ἐξ αὐτῆς ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ναόν τοῦτον προεξῆρξε μετά τήν ἔνθερμον ὑπόδοχήν Αὐτοῦ εἰς τό Ἡγουμενεῖον τῆς Μπετζάλλας ὑπό τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου καί τῶν Ἱερέων ἐφημερίων π. Ἰωσήφ Χόνταλη καί π. Ἠλία καί μετά τήν ὑποδοχήν εἰς τήν πύλην τοῦ Ναοῦ ὑπό τῶν πιστῶν καί τῶν σωμάτων τῶν Προσκόπων, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καί ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Γραμματεύς τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος, οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ π. Γιοῦσεφ Χόνταλη καί π. Ἠλίας καί ὁ Ἱεροδιάκονος π. Πρόδρομος καί συμμετέσχε πλῆθος λαοῦ τῆς πόλεως, παρουσίᾳ τῆς Προξένου τῆς Γεωργίας εἰς τό Τέλ Αβίβ καί ψαλλούσης ἐμμελῶς τῆς χορῳδίας τοῦ Ναοῦ ὑπό τόν χορωδιάρχην κ. Τζώρτζ Γαουάλη.

Πρός τόν λαόν τοῦτον ὡμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διά τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα τίκτει θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ Κτίστῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός, ὅσιος Στέφανος ὁ Ἁγιοπολίτης.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἡ χάρις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ πανιέρῳ τούτῳ Ναῷ, ἵνα ἑορτάσωμεν τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τό προοίμιον τοὐτέστιν τὴν γέννησιν Αὐτῆς, τῆς Θεοτόκου, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν καί τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Ἀγάλλεται καὶ εὐφραίνεται ἡ τοῦ Θεοῦ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, διότι ἡ ἐκ τῆς στείρας Ἄννης γεννηθεῖσα Παρθένος Μαρία κατέστη τὸ ἐκλεκτόν σκεῦος τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἐνσάρκωσιν καὶ ἐνανθρώπησιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, συνάψασα οὕτω τὰ

ἐπουράνια πρὸς τὰ ἐπίγεια, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνῳδός: «Σήμερον στειρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια, τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

«Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως» (Ψαλμ. 46,2), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός, Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν, ... ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζης τῆς στείρας δηλονότι τῆς Ἄννης φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Θεοτόκον καί Μητέρα αὐτοῦ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνί δὲ φανερωθέντος ἐκ τῶν Ἁγίων αἱμάτων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Υἱῷ καὶ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ, Κυρίῳ δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. «Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ», (Φιλιπ. 2,6-8), κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον.

Ἀξιοσημείωτον ἐν προκειμένῳ ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λέγοντος: «Εὐδοκίᾳ γὰρ τοῦ Πατρὸς, οὐκ ἐκ συναφείας φυσικῆς, ἀλλ' ἐκ

Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ὁ Λόγος σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Συνάφεια γάρ τοῦ Θεοῦ πρός ἀνθρώπους διὰ Πνεύματος ἁγίου γίνεται. «Ὁ χωρῶν χωρείτω. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω», (Ματθ. 19,12 κ' Λουκ. 8,8).

Τὸ ὑπερφυές τοῦτο μυστήριον, τοῦ Θεοῦ καί Πατρός συναφείας ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἀποτελεῖ τό ὀντολογικόν θεμέλιον τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ μυστηρίου δηλονότι τῆς θείας οἰκονομίας τοῦ ἀποκαλυφθέντος ἐν τῇ ἱερᾷ ἱστορίᾳ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Παλαιᾶς τε καί Καινῆς.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἐγκωμιάζων τὴν Γέννησιν τῆς Παρθένου Μαρίας γράφει περὶ αὐτῆς:· «Ἔτεκε γὰρ τῷ κόσμῳ θησαυρόν ἀγαθῶν ἀναφαίρετον. Δι' αὐτῆς (τῆς Παρθένου Μαρίας) ὁ Κτίστης πᾶσαν φύσιν πρὸς τὸ κρεῖττον μετεστοιχείωσεν διά μέσης τῆς ἀνθρωπότητος [τοῦ Χριστοῦ]. Εἰ γὰρ ὁ ἄνθρωπος, μέσος νοῦ καὶ ὕλης ἱστάμενος, σύνδεσμός ἐστι πάσης ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως, ἑνωθεὶς ὁ δημιουργὸς Λόγος τοῦ Θεοῦ τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων, δι' αὐτῆς ἁπάσῃ τῇ κτίσει ἥνωται».

Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ὑποστηρίζων τήν ὀνομασίαν «Θεοτόκος», τῆς Παρθένου Μαρίας γράφει: «Γέννησιν σαρκικὴν [Θεὸν Λόγον] ὑπομεῖναι λέγεται, διὰ τὸ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου λαβεῖν τὸ ἑνωθὲν αὐτῷ σῶμα κατὰ ἀλήθειαν, ὅθεν καὶ Θεοτόκον εἶναί φαμεν... ὡς σαρκικῶς... τεκοῦσαν Αὐτὸν, καὶτοι γέννησιν ἔχοντα τὴν προαιώνιον ἐκ Πατρός», (Migne P.G. 75,1370).

Τὴν ἑνότητα ταύτην, τῆς τοῦ Δημιουργοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ μετὰ τῆς ἐκ Παρθένου Μαρίας προσληφθείσης ἐκ Πνεύματος Ἁγίου φύσεως τῶν ἀνθρώπων καί δι' αὐτῆς πάσης τῆς φύσεως κηρύττει καί καταγγέλλει τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τοὐτέστιν ἡ θεοΐδρυτος ἐπί γῆς ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἐντός καί διὰ τῆς ὁποίας [Ἐκκλησίας] τελεσιουργεῖται τό πρό αἰώνων μυστήριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὡς ψάλλει Δαυΐδ λέγων: «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», (Ψαλμ. 73,12).

Κατὰ δέ τόν θεῖον Παῦλον, ἡ σωτηρία, ἣν εἰργάσατο ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ τῆς γῆς, δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπό τό μυστήριον τῆς εὐσεβείας, περί τοῦ ὁποίου κηρύττει λέγων: «Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α΄ Τιμ. 3,16).

Ἑρμηνεύοντες τόν Παύλειον τοῦτον λόγον, ὁ μέν Θεοδώρητος Κύρου λέγει τό «ἐφανερώθη» ὑπαινίττεται τήν προτέραν ἀΐδιον ζωήν τοῦ Λόγου, «Θεὸς ὤν καί Θεοῦ υἱός καί συναόρατον ἔχων τὴν φύσιν, δῆλος ἅπασιν ἐνανθρωπήσας ἐγένετο.

Ὁ δὲ Ζιγαβηνὸς παρομοίως λέγει: «Ὁ κατὰ φύσιν ἀόρατος ὡράθη κατὰ σάρκα τὴν προσληφθεῖσαν». Ἀξιοσημείωτος ἐν τῇ συναφείᾳ ταύτῃ ὁ λόγος τοῦ θείου Παύλου ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ: «ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον», (Ἑβρ. 2,14).

Σχολιάζων τὸ λόγιον τοῦτο ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγει: « Ὁ λόγος ἐπεὶ οὐχ οἷον τε ἦν αὐτὸν ἀποθανεῖν (ἐπειδὴ δέν ἦτο δυνατόν αὐτὸς μόνος νά ἀποθάνῃ) ἀθάνατος γὰρ ἦν, ἔλαβεν ἑαυτῷ σῶμα τὸ δυνάμενον ἀποθανεῖν, ἵνα ὡς ἴδιον ἀντὶ πάντων αὐτὸ προσενέγκῃ». Τὸ δυνάμενον ἀποθανεῖν σῶμα προσέλαβεν ὁ Χριστὸς ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας. Τὸ δέ τοῦτο σῶμα εἶναι ἡ ἀνθρωπίνη ἡμῶν φύσις, διὸ καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει «ἐν αἵματί τέ ἐσμεν καὶ σαρκὶ καὶ ἐν φθαρτοῖς καὶ γηΐνοις σώμασι».

Ἰδοὺ διά τί ἀναβοᾷ καὶ ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδὸς λέγων: «Ὑμνοῦμεν τὴν ἁγίαν σου γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη Θεόνυμφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί»· καὶ πάλιν: «αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἡ κατ' ἀνατολὰς ἀποκυηθεῖσα πύλη εἶναι ἐκείνη, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ λέγων: «Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Ἡ πύλη αὕτη ἡ κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη», (Ἰεζ. 44,2). Κατὰ τοὺς θεοφόρους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἡ κεκλεισμένη πύλη εἶναι ἡ ὑπερευλογημένη Μαρία, ἡ ὁποία πρὸ τόκου καὶ μετὰ τὸν τόκον ἦτο Παρθένος. «Εἰκὸς διὰ τούτων ἡμῖν αἰνίττεσθαι [ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ] τὴν παρθενικὴν μήτραν, δι' ἧς οὔτε εἰσελήλυθέ τις οὔτε ἐξελήλυθεν ἢ μόνον ὁ Δεσπότης», λέγει ὁ Θεοδώρητος Κύρου.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, οἱ τιμῶντες σήμερον τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου μετὰ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: « Αὐτῆς τῆς κατ' ἀνατολὰς ἀποκυηθείσης Πύλης» τουτέστιν τῆς Θεοτόκου ταῖς ἱκεσαίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ καὶ τῇ περιοχῇ ἡμῶν τὴν εἰρήνην κατάπεμψον καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τήν αἴθουσαν ὑποδοχῆς τοῦ Ναοῦ καί μεσημβρινή τράπεζα εἰς ἑστιατόριον τῆς πόλεως, εἰς τήν ὁποίαν παρεκάθισαν οἱ Ἱερεῖς καί οἱ Ἐπίτροποι καί τά μέλη τῆς ἐνορίας τῆς Μπετζάλλας ὁ Δήμαρχος τῆς Μπετζάλλας κ. Βλαδίμηρος Χαροῦφε καί εἰς τήν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος καί πάλιν ὡμίλησεν διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν, ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐντιμότατε κύριε Πρόεδρε καί σεβαστά μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς, ἵνα ἑορτάσωμεν μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῷ τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τήν ἀπαρχήν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τήν ἐκ τῶν δικαίων

Ἰωάκείμ καί Ἄννης τεχθεῖσαν. Αὕτη ἡ ἀειπάρθενος καί πανύμνητος Μαρία δι' ὑπερβολήν ἀγαθότητος ναός Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καί μόνη κατά ἀλήθειαν Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ γνωρίζεται.

Ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου ἐμήνυσε χαράν καί ἀγαλλίασιν πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, διότι ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ὁποῖος ἔλαμψε «τοῖς ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένοις» (Λουκ. 1,79) καί ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ τό φῶς τῆς ζωῆς καί τῆς ἀληθείας. «Ἰδού γάρ», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός, «τοῦ φωτός ὁ νυμφών καί ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ἐκ γαστρός προελήλυθε · καί ἡ κατά ἀνατολάς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τήν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου, μόνη, καί μόνον εἰσάγουσα Χριστόν εἰς τήν Οἰκουμένην πρός σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν»

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Οἰκουμένη σήμερον καί δή ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῇ γεννήσει τῆς Θεοκυήτορος καί ἀπειρογάμου νύμφης Μαρίας, διότι τό φῶς τῆς ἐλπίδος καί τῆς ἐλευθερίας ἐπέλαμψε τοῖς ἐν σκοτομήνῃ καί ἀπελπισίᾳ εὑρισκομένοις ἀδελφοῖς καί συνανθρώποις ἡμῶν.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διό ἑορτάζομεν γεγονός, τό ὁποῖον δέν ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἀνάμνησιν τοῦ παρελθόντος ἱστορικοῦ χρόνου, ἀλλ' ἀποκάλυψιν : «τῆς οἰκονομίας τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα

κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 3,9) κατά θεῖον Παῦλον. Κατά δέ, τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Θεολόγον, «Κύριος ὁ Θεός Παντοκράτωρ, ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος δίκαιος ἦν» (Ἀποκ. 11,17/16,5). Καί καθώς γέγραπται ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα, ὡς κηρύττει ὁ θεηγόρος Παῦλος ἐπικαλούμενος τόν ψαλμῳδόν, (Β' Κορ. 9,9/Ψαλμ. 111,9).

Ὁ δίκαιος οὗτος, «ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος», ὁ ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς Παναχράντου Μαρίας καί Θεοτόκου σαρκωθείς, Χριστός ὁ Θεός, ἐγένετο ἡ σωτηρία ἡμῶν, ὡς διατυπώνει τοῦτο ὁ ὑμνῳδός λέγων: «Ἀγάλλου κτίσις ἅπασα τήν χαράν αἰσθομένη, ἐξ Ἄννης τῆς θεόφρονος, ἥτις λέγεται Χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θείου τίκτεσθαι παρ' ἐλπίδα, Μαρίαν τήν Πανάχραντον καί Ἁγνήν Θεοτόκον· ἧς ὁ καρπός σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστός σαρκωθείς Θεός, ἐξ αὐτῆς ἀπόρρητως».

Διό καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ τιμῶντες τό Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καλούμεθα «εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», (Α΄ Τιμ. 2,4), «ἀπεκδυσάμενοι τόν παλαιόν ἄνθρωπον σύν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καί ἐνδυσάμενοι τόν νέον, τόν ἀνακαινούμενον» (Κολ. 3,10), τοὐτέστιν τόν Χριστόν.

Ἔτη πολλά εἰρηνικά καί εὐλογημένα».

Ἡ ἑορτή τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἑωρτάσθη συμφώνως πρός τό Προσκυνηματικόν Καθεστώς εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τό Θεομητορικόν Μνῆμα εἰς Γεθσημανῆν, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Ἡγούμενος τοῦ Προσκυνήματος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ παρέθεσε κέρασμα ἀναψυχῆς εἰς τό Ἡγουμενεῖον διά τήν Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν καί τούς πιστούς.

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ARAB BANK
24-HR ATM